

בס"ד טז' כסלו ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 16: 17
 צאת השבת - 17: 08
 רבנו תם - 17: 39
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1135
 @ מצווה להדליק החנוכיה, עם שמן זית זך וטהור
 מן המובחר. יש לקנות השמן והפתילות ולא
 להמתין לרגע האחרון.
 @ נר ראשון של חנוכה, ביום ראשון בעוד 9 ימים.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20: 30
 סגולה טובה להשתתף

פרשת וישלח

קטנתו מכלל החסדים

מעייני הפרשה:

- ← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
- ← המאבק בין יעקב למלאך.
- ← יעקב נפגש עם עשו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
- ← עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
- ← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
- ← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.
- ← (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
- ← ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

ו"יאמר אם יבוא עליי אל המחנה האחת והכהו"
 את המילה "והכהו" אפשר לקרוא ישר והפוך, כי **כשאדם מכה, המכה תחזור אליו בחזרה.**

ו"ויוותר יעקב לבדו" (ל"ב - כ"ה)
 שנשתייר על פכין קטנים. (רש"י) מדוע חזר דווקא על פכים קטנים? אומר ה"חתם סופר", יעקב הוא איש אמת, אמת בגימטריה 441. ואם נוסף לאמת את ה"פך" שהוא בגימטריה 100, נקבל "ישראל" שבגימטריה 541. וזה מה שרצה יעקב לתקן באותו מקום, אבל בא שרו של עשיו ובלבל ותקע כף - הפוך מפק, וניצח יעקב ולא הסכים לשחרר המלאך שברכו וקרא את שמו "ישראל".

ו"ויגל בכף ירכו" (ל"ב - כ"ו)
 רבי יוסף חיים זוננפלד כותב: **"ויוגע"** בגימטריה = 89, כמנין "חנוכה". **"כף ירכו"** = 336, כמנין **"פורים"**. כי שני חגים אלו באו לנו על ידי זרעו של עשיו.

"אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן" (ל"ו - כ"ז)
 אומר החיד"א, "אצר" ר"ת של מי שאסור להסתכל בפניהם, אשה צלם בשע, ומי שנושא פנים לכל אלה הם בני אצר בלהן וזעון ועקן, אבל מי ששומר על עיניו, יזכה לכל הטוב.

"ורווח תשימו בין עדר לעדר"
 אמר יעקב לפני ה': ריבונו של עולם, אם יהיו צרות באות על בני, אל תביא אותם זו אחר זו, אלא הרווח להם מצרותיהם. (בראשית רבה)

כפטי"ד: "חזון עובדיה" (עובדיה א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

רבי משה פיינשטיין בספרו "דרש משה" אומר, הוא ראה עומק מידת הדין. שהרי המלאכים שמרו על יעקב בשעת יציאתו לחרון, ומלאכים שמרו עליו כשחזר לארץ ישראל ולא הניחו אותו ללא שמירה, ובכל זאת היה יעקב חושש מפחד שמא יגרום החטא. על אחת כמה וכמה אנו שאין לנו את שמירת המלאכים, כמה אנחנו צריכים לפחד מן החטא ומהמקטרגים שנבראו מחטאיו של האדם.

"ותמת דבורה מינקת רבקה..."
 בו ביום שנפטרה דבורה מינקת רבקה נפטרה גם רבקה אימנו, רמז לדבר תמצא כי המילים: "מינקת רבקה" (עם הכולל) עולות בגימטריה כמניין המילים: "אף רבקה מתה בו ביום". (רבנו אפרים)

"ויהי בהקשותיה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן" (ל"ה - י"ז)
 מבאר רבי אלימלך בידרמן, בא הכתוב ללמדנו עד כמה יקר בעיני ה' כשאחד מחזק את השני ומרגיעו לבל יתיירא, ואף שבעצם לא חידשה המיילדת מאומה לרחל, כי בביטחונה של רחל בוודאי כבר ידעה בבירור שתלד בן - שהרי כך הייתה תפילתה, 'יוסף ה' לי בן אחר', ומה גם שינביאה' היתה, אך כך דיבור ודיבור טוב בין איש לרעהו, אף אם לא חיזקו בפועל, גם כן חשוב הוא מאד, ויכתב בספר זכרון' מעשיה של מילדת זו. ועל כגון דא אמרו ישי קונה עולמו בשעה אחת.

פינת הניבים והפתגמים

ובא לציון גואל = סיום פְּרָכָה רוּחַ בְּדַרְשׁוֹת שֶׁל רַבָּנִים.
 רַבִּים מְשַׁתְּמָשִׁים בּוֹ בְּאִירוּוֹנָה בְּמִשְׁמָעוֹת פִּי כָּךְ תִּפְתָּרְנָה כָּל הַבְּעִיּוֹת.
דוגמה: קְצִינִים בְּכִירִים בְּמִלּוּאִים חֲשָׁבוּ שֶׁבְּהוֹפְעֵתָם בְּסִלְוִינָה גְּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְהִסְבִּירוּ אֶת הַדְּרָכִים הַרְצִיּוֹת לְנִהוּל הַקָּרֵב תּוֹךְ הַתְּעַלְמוֹת מִהֶעֱבְדָה הַפְּשִׁטָה שֶׁהֵם לֹא נִמְצְאוּ בְּחַזִּית, אֶלָּא בְּאֶלְפֵי הַמְּמֻזָּג.
מקור: וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל [יִשְׁעִיהוּ נֹט כ.]. (ניבונכו)

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כ"ב כסלו תש"ס, יום שישי פקידת שנתו. ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגי ויוחנן ז"ל נפטרה כ"א כסלו תשס"ב, יום חמישי פקידת שנתה. זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה ברכה והצלחה, אמן.

הסירו מכתוב מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הליכות חנוכה (המשך)

א - בכל יום משמנות ימי החנוכה גומרים את ההל בברכות לפניו ואחריו.

ב - בשמנות ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

ה - נוהגים להגרות בצדקה לפניי בימי החנוכה.

ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "**ועל הניסים**" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומר, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומר. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתתיהו בן יוחנן" וכו'.

שבע חנוכות הן:

א) **חנוכה בריאתו של עולם**, דכתיב: "ויכלו השמים והארץ" (בראשית ב', א), ואין "ויכלו" אלא לשון חנוכה.

ב) **חנוכה משה** - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).

ג) **חנוכה הבית** - דכתיב: "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד" (תהלים ל', א).

ד) **חנוכה בית שני** - שנאמר: "והקריבו לחנוכה בית אלהא" (עזרא ו', טז-יז).

ה) **חנוכה החומה** - שנאמר: "ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנוכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).

ו) **חנוכה זו של עכשו, של בית חשמונאי, חנוכה הכהנים**, זו שאנו מדליקין.

ז) **חנוכה העולם הבא** - שאף היא יש בה נרות, כדכתיב: "ויהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל', כו). פסיקתא ב.

מכל מלמד" השכלתו כח הדיבור פרשת "וישלח"

"וישובו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשיו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עימו". מלמדנו הפסוק על כל מהותו של יעקב אבינו ע"ה ועל כל המהות של האבות והאמהות הקדושים. שכל אב ואם משרישים וזורעים ונוטעים בזרע אחריהם את כל הבסיס והיסודות החוקים והאיתנים למשך דורות רבים. דרכם של האבות הייתה: אברהם "חסד", יצחק "גבורה" ויעקב "אמת" שזה המתכון לא רק לבריאה ולבנייה עכשיו, אלא בעבר ובהווה וכל שכן בעתיד הקרוב ועד נצח. שהרישא של הפרשה ושמה, נקראים "וישלח יעקב מלאכים..." אומר רש"י "מלאכים ממש".

כך זו דרכם של האבות והאמהות לשלוח מלאכים לזרעם אחריהם שישמרו בדרך החתונתים שהעולם הזה והיצר הרע ושלוחיו מייצרים כנגד כל יהודי. לומדים מהפסוק גם על כח הדיבור הן לטובה כיעקב אבינו ע"ה, שכל שנייה מקיים "איש תם יושב אוהלים" ומקיים גם "וישלח מלאכים לפניו". ואילו עשיו, הצד השלילי בעולם ואלה שאינם מקיימים תורה ומצוות, ומשתמשים בכח הדיבור ללשון הרע ורכילות וניבולי פה וכל המרתין בישין היוצא מפיו של זה המקלל, ומפסידים את עולמם ואת המלאכים שלכאורה יצרו במצוות שעשו.

גם עולמם הבא מפסידים אם מגיע להם בכלל את הפרס הזה. ולומדים זאת מהרישא של הפסוק "וישובו המלאכים אל יעקב לאמר..." ומהו? שכל המצוות של זה המדבר והמרכל עוברים לזה שעליו מדברים שנאמר "וישובו..." זה האיש היהודי שעליו מדברים. ועוד ראה על שתי הדרכים בהם יכול ומשתמש האדם בכח הדיבור הניתן לו במתנה והמבדילו מחיות השדה. הכיצד? מהתיבות "באנו אל אחיך אל עשיו..." לאמר "זה כח הדיבור, "אל אחיך..." זהו היהודי התמים והיושב אוהלים ותורתו אומנותו, ומה שלמד בספר התורה זוכה לקיים "לשמור ולעשות" בכח הדיבור. "ואל עשיו..." זה המקלל והמרכל והמדבר לשון הרע. לומדים מכאן את הבחירה של האדם ואיזה סוג של מלאכים ישלח לפניו האדם. האם אלה הטובים והמסגרים והמעידים עליו לטובה או אלה הרעים והמקטרגים והמעידים עליו לרעה?

לומדים מהפסוק גם את האימרה "בתחבולות תעשה לך מלחמה", דהיינו גם דרך היצר הרע ושלוחיו תוכל לזכות ולזכות את עצמך ואת הרבים ולקבל שכר גם דרכם. הכיצד? שמצליח ומתגבר דרך הסייעתא דשמיא ודרך הלימוד בתורה שהיא מאש וכך מצליח להכניעו ולכופפו ולהשתמש בו כדי לעלות ולהתעלות במעלות התורה והיראה והקדושה. כתוב "לאמר" דהיינו תרחיק אותו באמירה רכה ולאחר מכן תגיד לו בתוקף, ולאחר מכן אם לא מצליח מקיים "באנו" דהיינו בא ועומד מולו ללא פחד ומשוא פנים והודף אותו מחייו.

לע"נ רפאל בן שמחה ז"ל וזוהרה בת פריחה ז"ל. (עבדכם הנאמן שלמה אלביליה)

הרכבת תחכה

הנה סיפור קטן-גדול. קטן - מצד עצמו, גדול - מצד המעגלים הרבים שהתפתחו ממנו.

הצעיר יוסי התגורר אז - לפני 40 שנה - בשכירות בבקתה עלובה בלונדון, מפגר בתשלום שכר-הדירה, כשהטלפון מצלצל בדירה הוא לא עונה מחשש שזו שיחה שבאה לפנות אותו מהמקום...

אלא שהמחשבה הבאה למרתיעה אותו "אולי זו אימא!" אימו לא נמצאת לאחרונה בקו הבריאות, ומי יודע? אולי היא התקשרה לחפש אותו!

לפני 40 שנה לא היתה 'שיחה מזוהה' וכאשר הטלפון צלצל יכולת רק לנסות לנחש מי מחפש אותך.

מיהר להתקשר להוריו. אביו קיבל את השיחה והודיע לו שימהר לחזור הביתה.

לדברי הרופאים המצב כל-כך קשה שהחולה לא תהיה מסוגלת לשרוד אפילו את הלילה הקרוב.

בתחנת הרכבת גילה שהרכבת האחרונה כבר עזבה. הוא היה דל אמצעים, לא מסוגל לשלם עבור מונית. הייתה רכבת שיוצאת ל'פיטרבורו', אלא שדא-עקא, היא תחמיץ בעשרים דקות את הרכבת שיוצאת משם לביתו. אבל ברירה טובה יותר לא הייתה לו, אז הוא קנה כרטיס ועלה על הרכבת ל'פיטרבורו'.

"כרטיסים בבקשה!" שמע את הקול בעודו בוהה בחשכה השוררת מבעד לחלון הרכבת.

שלף את הכרטיס ומסר אותו לכרטיסן. הלה החתים את הכרטיס בחותמת הביקורת, אבל גם לאחר שסיים את מלאכתו המשיך להביט בו.

יוסי הניח שענינו האדומות מבכי משכו את עיניו של הכרטיסן. "אתה בסדר?"

"למה שלא אחיה בסדר? ובכלל, מה זה עניינדך?"

"אתה נראה נורא - אפשר לעזור?"

אנו מעדיפים לדלג על התשובה הבוטה שקיבל הכרטיסן. יוסי היה לחוץ ושבור מהמצב בו היה נתון, ואיבד את השליטה על פיו.

למרות "סימני הסכנה" ששפת-גופו זעקה, הכרטיסן לא נרתע. התיישב מולו ובנימה מפויסת אמר: 'משלמים לי כדי לעזור כשצצה בעיה...'

הכרטיסן לא עשה דבר רע, אבל יוסי היה בְּלִיָּה רותחת של רגשות אשם, כעס, צער, יגון ואנחה. בוודאי לא של קבלה. אך חשב לעצמו שבעצם הדרך הכי טובה לגרום לכרטיסן ללכת לדרכו, זה לומר לו את האמת...

"תראה, אמא שלי על ערש-דווי, לדברי הרופאים לא תשרוד את הלילה ואני עומד להחמיץ את הרכבת מ'פיטרבורו' הביתה. לא תהיה לי עוד הזדמנות לראות את אימא. אז אני מצוברח, אין לי חשק לשוחח ואודה לך באם תעזוב אותי לנפשי."

הכרטיסן השתתף בצערו, קיווה שבילו שיצליח להגיע אל אימו בזמן, ופנה לדרכו.

יוסי המשיך לבהות בחשכה שמבעד לחלון. חולפות בקושי עשר דקות והכרטיסן שוב נעמד מעליו. ירק לא זה! חשב לעצמו הפעם כנראה אזדקק להרחיק אותו ממני באופן פיזי.

"תקשיב" אמר הכרטיסן 'כשאנחנו מגיעים ל'פיטרבורו' רוץ מהר לרציף אחד. הרכבת לביתך תמתין לך שם."

"למה? הרכבת מתאחרת, או מה?"

"לא. הרכבת לא מתאחרת" השיב הכרטיסן.

"אני פשוט הודעתי ל'פיטרבורו' בקשר. הם יעכבו את הרכבת במיוחד עבורך. ברגע שתעלה עליה היא תצא בדרכה לביתך. העיקר שתגיע הביתה. הרבה בריאות!".

חלפו כמה שניות ויוסי קלט באיזו צורה "לא יפה" התייחס עד עכשיו לכרטיסן. קם מהמקום ורץ אחרי, רוצה לתת לו את הארנק (הריק...) את המפתחות (של הדירה שעומדת לפני פיגול) ואת כל מה שאין לו. כשהגיע לכרטיסן הצליח לומר 'רציתי... רציתי...' אך לא מצא מילים נוספות.

"זה בסדר" הרגיע אותו הכרטיסן "אין בעיה".

"אבל איך אוכל להודות לך על מה שעשית עבורי?" אין בעיה" חזר הכרטיסן ואמר 'אם אתה מרגיש צורך להודות, פשוט תעזור לאדם אחר שתפגוש אותו במצוקה. זו התמורה שלי. כך העולם יהיה טוב יותר'.

יוסי ניצב לצידה של אימו כשנפטרה בבוקר המחרת. עד עצם היום הזה הוא לא מסוגל להיזכר בה ללא שייזכר גם בדמותו של הכרטיסן טוב-הלב.

הוא מעיד על עצמו שהמפגש עם הכרטיסן שינה אותו מאדם "אגואיסט" לאדם הגון.

זה לקח קצת זמן... הוא מתנצל 'אבל מאז כבר שילמתי לכרטיסן באלפי מעשים טובים!'

ניקח גם אנו בחשבון: כשאנחנו עושים טובה משמעותית ליהודי, הפכנו אותו עצמו ליהודי טוב-ומיטיב. כל שרשרת המעשים הטובים שגם הוא ייעשה ייזקפו לזכותנו! (ב.ה. גליון "איש לרעהו")

שיעור בהתנהלות מול אומות העולם

"ויפצֵר בו ויקח"

אומר הרב חיים מברסק זצ"ל: "אם התורה אומרת שמפצירים בגוי אז הוא לוקח. אין דבר כזה שהוא לא ייקח שוחד, צריך לדעת איך להפציר בו..."

מסופר: כשראש העיר רצה לסגור את בית הספר היהודי בעיר ולא הצליחו לשחד אותו, עמד הרב על דעתו שלא ניתן להתיימש - צריך לדעת איך לשחד... ולהפציר... ובאמת בא אחד מהקהילה היהודית ואמר לרב - "יתן לי את הכסף - אני אצליח לשחד אותו".

הוא לקח מהרב 10,000 רובל וקבע פגישה עם ראש העיר, היה זה יום אביב. הוא הגיע עם כובע שלג, דובון ומגפיים. הוא ניצב לפני ראש העיר וזה שואל אותו 'מה קרה, פורים היום?!' אומר לו היהודי 'פשוט אימא שלי באה אלי בחלום ואמרה שהיום בשעה 13:00 יירד שלג!' ראש העיר צחק.

אמר לו האיש: "אתה לא מאמין לי? בוא נתערב על 10,000 רובל. אני אחזור בשעה 17:00, אם יירד אתה נותן לי 10 אלף, ואם לא, אני נותן לך"... והסכימו.

לאחר מכן שאל ראש העיר: "ומה רצית?" אמר לו היהודי: "בשעה 17:00 כשאני חוזר נדבר כבר..."

בשעה היעודה הוא מגיע ואומר לראש העיר: "אימא שלי עבדה עלי... קח 10,000 רובל. מילה זו מילה!... זו פעם ראשונה שזה לא עובד..."

ראש העיר אומר לו 'תשמע, כל הכבוד, יש לך מילה...!' לשעת כושר זו חיכה מיועדנו ומבקש: "לגבי בית הספר היהודי... אם אפשר לדחות את ההחלטה לעוד שנה?..."

חיך ראש העיר ואמר: "אתה אדם עם מילה - אין שום בעיה!..." וכך הצליח אותו אדם לבטל את ההחלטה בדרך מיוחדת של שוחד...

זהו "ויפצֵר בו ויקח". צריך לדעת איך להפציר ועשוי ייקח גם ייקח את השוחד...

"ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב"

מסופר על המלבי"ם (רבי מאיר לייבוש בן יחיאל מיכל) שפעם בא אליו מחבר ספר אחד, שביקש ממנו "הסכמה" על ספר חדש. נטל המלבי"ם את הספר לידו, וככל שעיין בו מצא שאינו אלא העתקה משובשת של דברי מחברים שונים, ועל כן ראוי לו לספר שיגנו. עם זאת נבוכ המלבי"ם מאוד, כי מחבר הספר ישב מסלו ועקב אחר תגובותיו בשעת העיון. בלבוש שאל המלבי"ם את אורחו: "איזה שם אתה מתכוון לנת לספר זה?" "כיון ששמי יעקב", השיב המחבר, החלטתי לקרוא לספר: "ויאמר יעקב". "שם מצויך", קרא המלבי"ם בנימה של התפעלות, "בחרת שם יוצא מן הכלל לספרי". "מדוע מתפעל כבוד הרב משם הספרי?" שאל המחבר, ועיניו הבריקו מהתרגשות לשמע דברי הגאון. השיב לו המלבי"ם: "כיוון שאף בתורה בפרשת וישלח, מצינו 'ויאמר יעקב' ולא כתוב שם מה אמר". ("דורש טוב" עמ' 360)

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

פרשתנו מלמדת לדורות כיצד יעקב נערך להתמודדות מול עשיו. כהורים ומחנכים נעשיר את עולמם של ילדינו ללימוד וחשיבה עמוקים מעבר 'סיפור פרשת השבוע' שטחית, התבוננות חינוכית "מה התורה מלמדת אותנו כאן?". ומהי 'עין טובה'? פירש"י (אבות פרק ה') "שאיין לו קנאה על חברו, וחביב לו כבוד חברו מכבודו". כמה צריך האדם לעמול לפתח בקרבו מידה גדולה וחשובה זו! לראות את האחר באור חיובי, ולשמוח בשמחתו ובהצלחתו. להסתפק במה שיש לו ולא לחמוד את שאינו שלו. מידה זו אינה נרכשת בקלות! קנאה היא מידה 'מולדת'. ילדים רכושנים, רוצים עוד ועוד. יש ללמדם, להביאם להבנה שקנאה היא שורש השנאה, המדון והפירוד. תלמידים רואים אותנו ומתחקים אחרינו - כיצד להחמיא ולעודד, לשמוח בהצלחת הזולת. יותר ממה שילדים 'שומעים' מפיו - הם 'רואים'. ייקחו מאתנו דוגמא של ויתור וחשיקת שפתיים, התגייסות למען האחר 'נטו'!

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעיה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לכ"א אליאס בן שרה שתרם לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו שיזכה לשנים רבות וטובות שיתברך בכל מילי דמיטב יתגשמו משאלות ליבו לטובה. לעיני שרה בת מרגלית לעיני רחמים בן רבקה לעיני רבקה מורנו בת שרה

ברכות ואיחולים

לכ"א ינטלי זנדני להולדת הבן נילי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה ליוסף ומלכה זנדני לאלי וחדווה חיים שירון נחת ושלוה

כל הישועות והברכות

לרחל ואברהם יגל שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדש שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם ולעיני אליעזר ומרים נתני ז"ל

רפואה שלימה
לדוד מורנו על עליזה-מרים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור במהרה לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

ברכה והצלחה לידונו
עוו"ד זועם ואפרת ייב על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לאורך ימים ושנים, והצלחה לילדיהם.

ברכה ואיחולים
לעידי ודיקלה נסימי להולדת הבן ידידיה ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה למרדכי ושמחה נסימי לשמרון צדוק ולינה צדוק שירון נחת ושלוה

ברכה ואיחולים
מרדכי ומלכה רימיהו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לאורך ימים ושנים, והצלחה לילדיהם וכלל שפחתם.

ברכה ואיחולים
היושע ודורית מוסאי שיזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלוה. ויבורכו מפני עליון יתגשמו משאלותם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות טובות ונעימות

ברכה והצלחה
לידינו מזכי הרבים יוסף ומיירה שלר שיתברכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וזיווגים הגונים לילדיהם

רפואה שלימה
לכ"א מלכה בת שרה מזור ומרפא לרמי"ח אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עט בעלה אמיל

רפואה שלימה
לעיני הצנועה והענוה יצחק ונולגי בן דידיה ושרה ז"ל יזי כסלו פקדת שנתו לעיני הצנועה והענוה אסתר אלקובי בת שמחה ז"ל יחי כסלו פקדת שנתה לעיני הצנועה והענוה יעקב-בן-ששית לעיני הצנועה והענוה עיישה-בן-ששית כי כסלו פקדת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בן-יוחאי בן עדי הי"ו יאיר חיים בן דליה הי"ו אסתר אהרונת בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

לעינינו ובעבורך שבת שלום ומבורך

מירדכי (מורד) מוסאי בן אסתר ז"ל שלמה יום-טוב בן טאוס ז"ל משה נאמן בן מרים ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה און בת חנוה ושושן ז"ל אסתייה כוכבה נמר בת מרים ושמואל ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל פריחה גוזלן בת רבקה ז"ל

מירדכי לארי ז"ל בן שמחה ושרה שיחור

מירדכי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרון בן דינה ז"ל דינאל אולאי בן רינה ז"ל ראונו לוי בן טרגיה ז"ל רחל ממרני בת זולכיה ז"ל פרחא אסטיה בת סולטנה ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל